

מ"ת 25472/11/15 - מדינת ישראל נגד מחאמיד פאוזי

בית משפט השלום בעכו

16 נובמבר 2015

מ"ת 25472-11-15 מדינת ישראל נ' פאוזי(עציר)
25458-11-15

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המבקשת
נגד
המשיב
מחאמיד פאוזי

<#1#

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גל ירדן

המשיב - נוכח

הסניגור - עו"ד כמיל עודה בשם עו"ד לידאוי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 א (ג)(1), לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, אזי ביום 10.11.15 בשעה 10.22 נהג הנאשם ברכב בו הסיע שלושה תושבי שטחים, אשר כניסתם טעונה היתר, ללא אישור כניסה כדין.
2. המחלוקת בין הצדדים מתרכזת בשאלה האם ידע המשיב כי הוא מסיע תושבי שטחים, ללא היתר, והאם קיבל או סיכם לקבל תשלום עבור אותה הסעה.
3. עיינתי בתיק החקירה ונחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב. בתיק נחקרו שלושת הנוסעים השב"חים. אין מחלוקת כי נסעו ברכבו. שלושתם מוסרים עדות הזזה בתוכנה כי המשיב אסף אותם מנקודת איסוף הידועה כמקום ריכוז של שוהים בלתי חוקיים. לעניין זה אפנה להודעתו של לוטפי ג'ראר

שורות 60-62, הודעתו של סובחי זכארה שורות 26-27 והודעתו של רמי זכארה, שורה 34.

4. שלושתם גם מעידים כי סוכם עמו כי יסיעם מעראבה אל עבר מחסום גאלמה, קרי אל גבול שטחי הרשות הפלסטינאית. עוד שלושתם מעידים כי סוכם עמו על תשלום של 350 ₪, כאשר אחד אומר כי לא הוא אשר סיכם והוא היה מוכן למחיר של 300 ₪ בלבד ולפיכך הודיע כי חלקו 100 ₪ בלבד. לעניין זה אני מפנה להודעתו של לוטפי ג'ראר המעיד כי נקבע עם המשיב תשלום של 350 ₪ ואסף אותם ממקום איסוף של שבחים לנסיעה לעבר המחסום של גאלמה [שורות 60-62 ושורות 72-77 להודעתו].

מר סובחי זכארה מעיד כי בעראבה יש רחבה שכולם יודעים שהשבחים מתרכזים בה [שורות 26-27] הם אמרו לו שהם רוצים לגאלמה, שורה 45, הם סיכמו עמו על המחיר, [שורה 66], הוא הבין לאן הם נוסעים ואף שאל אותם אם הם רוצים לחזור הביתה. [שורות 68-71]. מר ראמי זכארה מעיד כי הנסיעה תואמה עם המשיב וסוכם על התשלום [שורות 84, 67-68 ושורות 58-59].

5. אל מול עדויות אלה נדרש למעשה המשיב להשיב בחקירתו לסיטואציה הנדונה - המשיב תושב אום אל פחם, נתפס בשעה 10.22 בבוקר בעראבה, עם שלושה שבחים כאשר על פי עדויות השבחים פניהם מועדות לגאלמה והוא סיכם עמם כי תמורת הנסיעה יקבל סכום של 350 ₪.

6. ראשית, סותר המשיב את עצמו בחקירתו האם ידע שמדובר בתושבי שטחים. תחילה טען בשורה 55 כי הם אמרו שהם מהשטחים ואף טענו שיש להם אישור. בהמשך חקירתו, בשורות 93-94, הוא סותר את עצמו וטוען שהוא לא ידע שהם מהשטחים ואף מסביר כי לא שמע את מבטאם מאחר ודיבר בטלפון.

7. המשיב נדרש לשאלה המרכזית - מה עשה באיזור? שכן אין הוא תושב האיזור. שאלה זו עולה נוכח העדויות כי ההסעה סוכמה עמו. על כך משיב הוא כי הוא בא לתקן רכב והמקום היחיד לעשות אותו תיקון הוא באיזור סכנין. על אף שהמשיב מעיד כי מדובר במקום ייחודי לתיקון הנדרש, הוא לא ידע את שם המקום, הוא לא ידע את מספר הטלפון שלו, הוא לא תאם עמו לפני שיצא מהבית, הוא רק יודע ששמו חסן והוא נסע רק לצורך זה מאום אל פחם בשביל הרכב. עוד הוא מעיד כי הוא עובד במגרש רכבים כשכיר, למרות זאת הוא מעיד כי המעביד שלו, בן דודו, כלל לא ידע שהוא נסע לסכנין כדי לתקן את הרכב [שורות 82-83].

8. נוכח האמור לעיל, נדרש המשיב לעימות עם לוטפי ג'ראר. במהלך העימות הוטחו בו כל הטענות כנגדו ונסתרו טענותיו, הכוללות בין היתר טענה כי כלל לא אסף אותם מאותה רחבה.

9. נוכח כל האמור לעיל, הרי שקמו ראיות לכאורה כנגד המשיב להוכחת אשמתו לכאורה.

10. עילת המעצר הנטענת בתיק זה הינה מסוכנות. המסוכנות נובעת מן המסוכנות שבשהיית שוהים בלתי חוקים בתחומי מדינת ישראל. שוהים, הנכנסים לגבולות המדינה מבלי שהמדינה מממשת זכותה להחליט

מי הוא הנכנס בשעריה.

שוהים בלתי חוקיים אלה אינם יכולים לממש כניסתם ללא קבלת סיוע מאזרחי המדינה עצמה הכפופים לחוקיה.

11. במקרה זה, מדובר במשיב אשר הורשע ונגזר דינו ביום 29.10.14, לפני כשנה, בעבירה זהה, כאשר באותו מקרה נוספו גם עבירות הקשורות באופן נסיעתו. אז נידון ל-8 חודשי מאסר. כמו כן תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 5 חודשים בגין ביצוע אותה עבירה.

12. נמצא כי בפניי משיב אשר תקופה קצרה מאוד לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירה זהה חזר הוא לכאורה וביצע את אותה עבירה.

13. האמור לעיל מקים עילת מסוכנות. כמצוות המחוקק יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר אשר פגיעתה בחירותו פחותה. המשיב מציע חלופת מעצר בפיקוח הוריו. ככלל אינני פוסלת על הסף חלופה זו, אולם כאשר בפנינו הישנות עבירה זהה בפרק זמן כה קצר, מתחייבת בדיקת החלופה באמצעות גורם מקצועי כשירות המבחן.

לפיכך, הנני מורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן את החלופה או כל חלופה אחרת מוצעת.

נקבע לדין לאחר קבלת תסקיר ליום 13.12.15 שעה 09.00.

המשיב יובא באמצעות שבס"ס.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ו, 16/11/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת